

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem ve věci

žalobce: **J. M.**
bytem

zastoupen JUDr. Radkem Bechyně, advokátem
sídlem Legerova 148, Kolín

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. 815/2020-160-SPR/3 ze dne 12. 5. 2020,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, č. j. MHMP 405109/2020/Klo, ze dne 10. 3. 2020, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bodu 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

komunikacích (dále jen zákon o provozu vozidel) za porušení povinnosti dle § 5 odst. 1 písm. a) téhož zákona ve spojení s § 38 odst. 1 písm. c) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích. V daném okamžiku se jednalo o vozidlo, jež nesplňovalo podmínky pro provoz na pozemních komunikacích. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců.

2. Žalobce namítá porušení jeho práva na obhajobu, nedostatečně zjištěný stav věci a zavinění žalobce. Dále namítá neprokázání materiálních znaků přestupku, neboť neohrozil veřejný zájem, naplnil tak pouze formální znaky přestupkového jednání. Odvolací správní orgán uvádí, že spatřuje naplnění materiálních znaků přestupku v porušení pravidel silničního provozu, kdy je společenským zájmem dodržování pravidel silničního provozu, což je proti smyslu a logice chápání materiálního a formálního znaku přestupku. Dle žaloby nelze naplnění materiálního znaku odůvodnit naplněním znaku formálního (rozsudek NSS č. j. 5 As 104/2008 – 45).
3. Dále v části žaloby označené jako *“opomenuté důkazy – nedostatečnost zjištění stavu věci, zavinění - Žalobce konstatuje, že postupem správního orgánu byl ve smyslu § 65 odst. 2 s.ř.s. zkrácen na svých právech takovým způsobem, mající za následek nezákonnost rozhodnutí. Žalobce konstatuje, že došlo k významnému porušení jeho práva na obhajobu. Žalobce od začátku řízení uváděl, že v době, kdy zahájil jízdu, na vozidle tabulka RZ byla a že před jízdou provedl v souladu se zákonem kontrolu vozidla, tak aby se přesvědčil, že vozidlo je způsobilé pro jízdu na pozemních komunikacích. Skutečnosti, že za jistých okolností by mohlo dojít ke ztrátě tabulky RZ během jízdy nemá žalobce jak zabránit. Svědectví žalobce by nemělo být bráno jako účelové, což sice může správní orgán konstatovat, nicméně nemůže ani vyvrátit skutečnost, že tvrzení žalobce ohledně skutečnosti, že před zahájením jízdy na vozidle tabulka RZ byla. Nelze automaticky předpokládat, že každý účastník silničního provozu si bude například vozidlo fotit, než s ním zahájí jízdu nebo si bude na místě zajišťovat svědky, kteří následně budou moci dosvědčit, že vozidlo bylo způsobilé pro jízdu.”*
4. Žalobce navrhl zamítnutí žaloby.
5. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce byl dne 2. 1. 2019 zastaven policejní hlídkou pro podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o provozu vozidel, neboť v přední části vozidla, na místě k tomu určeném, nebyla připevněna tabulka registrační značky. Z fotodokumentace vyplývá, že žalobce umístil registrační značku za čelní sklo vozidla Ford Transit. Dle úředního záznamu měl žalobce uvést, že před 3 dny zjistil, že mu někdo naboural zaparkované vozidlo, “RZ byla na místě, ale on ještě neměl čas na nápravu”. Proti příkazu podal žalobce, zastoupen současným právním zástupcem, blanketní odpor, z následného jednání se omluvil a navrhl výslech policistů, neboť „došlo k pochybení při zjištění skutkového stavu, jelikož vozidlo kontroloval a tabulka RZ na vozidle byla, proto nenese odpovědnost za protiprávní jednání. Tyto skutečnosti správnímu orgánu doloží.“ Po seznámení s podklady dále namítl, že nebylo prokázáno alespoň nedbalostní zavinění žalobce, že mohl vědět, že řídí vozidlo, na němž nejsou umístěny tabulky RZ. A že nebylo prokázáno, že žalobce byl v době spáchání řidičem vozidla (součástí spisu je fotografie řidiče pořízená policií při zastavení vozidla, pozn. soudu). Správní orgán I. stupně v rozhodnutí o vině a trestu žalobce za přestupek uvedl, že poškození rámečku registrační značky, která byla na místo toho umístěna za předním

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

sklem vozidla, je patrné z pořízené fotodokumentace, proto nebyl důvod vyslýchat policisty. Žalovaný zamítl odvolání žalobce s tím, že žalobce přes své tvrzení nepředložil důkazy, přitom z fotodokumentace vyplývá, že registrační značka byla umístěna za čelním sklem a částečně zakryta stěrači, aby byla vyloučena její čitelnost. Žalobce tak neučinil opatření, aby nedošlo k vyloučení nebo podstatnému ztížení identifikace vozidla jeho provozem bez registrační značky.

6. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Při přezkoumávání vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o provozu vozidel se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí vozidlo, na němž v rozporu s jiným právním předpisem není umístěna tabulka státní poznávací značky (dále jen „registrační značka“) nebo je umístěna tabulka registrační značky, která nebyla vozidlu přidělena.
8. Podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o provozu vozidel je řidič povinen užít vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem.
9. Podle § 38 odst. 1 písm. c) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, provozovatel silničního vozidla nesmí provozovat na pozemních komunikacích vozidlo, na němž není umístěna tabulka s registrační značkou, přidělenou k tomuto vozidlu obecním úřadem obce s rozšířenou působností nebo příslušným orgánem jiného státu, způsobem umožňujícím identifikaci vozidla. Podle § 38 odst. 3 téhož zákona prováděcí právní předpis stanoví způsob umístění tabulky s registrační značkou na vozidlo.
10. Podle § 32 odst. 1 vyhlášky č. 343/2014 Sb., o registraci vozidel se tabulka s registrační značkou se umístí tak, aby byla na místě určeném konstrukčním řešením silničního vozidla a při běžném provozu na pozemních komunikacích nedošlo k její ztrátě. Podle § 38 odst. 1 písm. c) téže vyhlášky provozovatel silničního vozidla nesmí provozovat na pozemních komunikacích vozidlo, na němž není umístěna tabulka s registrační značkou, přidělenou k tomuto vozidlu obecním úřadem obce s rozšířenou působností nebo příslušným orgánem jiného státu, způsobem umožňujícím identifikaci vozidla.
11. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. je postaveno na principu, že je to žalobce, kdo s ohledem na dispoziční zásadu správnímu soudu předestírá konkrétní důvody, pro které považuje žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné. Obsah a kvalita žaloby předurčuje obsah rozhodnutí soudu.
12. Součástí správního spisu je fotodokumentace, ze které je patrné, že registrační značka vozidla žalobce byla umístěna za čelním sklem. Jelikož se jednalo o dodávku Ford Transit, je z určitého úhlu o to méně viditelná, neboť byla umístěna uprostřed palubní desky u čelního skla a tak pohled na značku omezovaly stěrače.
13. Namítá-li žalobce, že vozidlo před zahájením jízdy zkontroloval a že nemohl zabránit ztrátě registrační značky během jízdy, pomíjí podstatu protiprávního jednání, za které mu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

byl uložena pokuta a zákaz řízení. Žalobci nebyl uložen trest za to, že před zahájením jízdy nezkontroloval vozidlo, ale za to, že řídil vozidlo, které nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, a to že na vozidle je umístěna registrační značka na místě k tomu určeném. Jestliže byla registrační značka umístěna za čelním sklem, musela být tato skutečnost řidiči známa, proto lze vyloučit, že by žalobce o této skutečnosti nevěděl. Daná okolnost mohla být v dané věci rozhodná pouze v rozsahu prokázání míry zavinění, případně (ne)přítomnosti materiální stránky přestupku. Vzhledem k umístění registrační značky za čelním sklem má soud za prokázané zavinění žalobce ve formě úmyslu, nikoli nedbalosti, neboť o odpadnutí registrační značky a umístěním za okno věděl. Otázka nepředvídatelnosti závady je zcela irelevantní, pokud ona „závada“ byla žalobci po celou dobu jízdy i před ní zcela zjevná, neboť bez jeho součinnosti řidiče se uvolněná registrační značka během jízdy nepřemístila do interiéru vozidla za čelní sklo. Za opomenutý důkaz žaloba označila „svědectví žalobce“. Žalobce byl účastníkem správního řízení, již z toho důvodu je vyloučeno, aby byl slyšen jako svědek. Pokud žalobce hodlal tvrdit rozhodné okolnosti, mohl tak učinit formou písemného podání, jestliže se z jednání před správním orgánem I. stupně omluvil a nedostavil se (je-li žalobní bod označen jako opomenuté důkazy). Brojí-li žalobce proti závěru žalovaného, že tvrzení žalobce o tom, že před zahájením jízdy registrační značka na vozidle byla řádně umístěna, je vyloučeno pořízenou fotodokumentací, lze uvést, že i kdyby před prvotním zahájením jízdy daného dne na vozidle byla registrační značka řádně umístěna, zcela jistě se tak nestalo před policejní kontrolou, neboť bez součinnosti řidiče byl vyloučen přesun za jízdy případně uvolněné registrační značky za čelní sklo vozidla. I kdyby se registrační značka uvolnila během jízdy, byla během jízdy odebrána a umístěna do vozidla na přední sklo, a tak byla následně zahájena další jízda bez umístěné registrační značky. Pokud žalobce hodlal tvrdit rozhodné okolnosti vylučující přítomnost materiální stránky přestupku, měl tak učinit, ale tvrzená předchozí kontrola vozidla před prvotním zahájením jízdy to není, pokud byl žalobce kontrolován během jízdy, což ani nespornuje.

14. Žaloba argumentuje rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 104/2008 – 45 v rozporu s jeho obsahem. Dle rozsudku *jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti*. Z tohoto závěru však nelze dovodit, že by k naplnění materiálního znaku skutkové podstaty přestupku došlo vždy, když je naplněn formální znak přestupku zaviněným jednáním fyzické osoby. ***Pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek.*** Nelze tedy souhlasit s argumentem stěžovatele, že překročení nejvyšší povolené rychlosti, byť o jediný kilometr, naplňuje vždy a bez dalšího materiální znak přestupku. Dále soud uvedl, že správní orgány jsou povinny zkoumat vždy, když rozhodují, zda určité jednání je přestupkem či nikoliv, také otázku, jestli došlo k naplnění obou znaků přestupku, tj. znaku formálního i znaku materiálního (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2005, č. j. 7 As 18/2004 - 48, dostupný na www.nssoud.cz). Okolnostmi, jež snižují nebezpečnost jednání pro chráněný zájem společnosti pod míru, která je typická pro běžně se vyskytující případy přestupků, mohou být zejména, avšak nikoliv výlučně, význam právem chráněného zájmu, který byl přestupkovým jednáním dotčen, způsob jeho provedení a jeho následky,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

okolnosti, za kterých byl přestupek spáchán, osoba pachatele, míra jeho zavinění a jeho pohnutí. Okolnosti, jež vylučují porušení nebo ohrožení zájmu společnosti, musí být ovšem posuzovány vždy v každém konkrétním případě a nelze, jak to naznačuje stěžovatel (a z opačného hlediska vlastně i žalobce), vyslovovat žádné paušální závěry o tom, že např. míra společenské nebezpečnosti překročení nejvyšší povolené rychlosti o 2 km/h je natolik mizivá, že nedosahuje intenzity přestupku, zatímco u překročení nejvyšší povolené rychlosti o 10 km/h již tomu tak je. Opačný přístup ze strany správních orgánů či soudů by vedl k nahrazování role zákonodárce jejich rozhodovací činností, což by odporovalo principu dělby moci v demokratickém právním státě (viz čl. 2 odst. 1 Ústavy). Teprve poté, co je zjištěno naplnění materiálního znaku přestupku, může správní orgán dojít k závěru, že konkrétním jednáním obviněného byl spáchán přestupek.

15. Žalobce však takové významné okolnosti netvrdil. Obecné tvrzení o kontrole před jízdou bylo vyvráceno (viz. výše). Správní orgány se materiální stránkou přestupku zabývaly a vyhodnotily ji v souladu s judikaturou i zjištěným skutkovým stavem, resp. se zřetelem k absenci rozhodného tvrzení žalobce. V žalobě uvedené okolnosti - nespáchání nehody, jízda dle platných předpisů, nejsou *zvláštní okolnosti vylučující porušení nebo ohrožení právem chráněného zájmu společnosti*, neboť nesouvisí se zákonem chráněným zájmem sledovaným povinností umístění registrační značky. Jízda bez přední registrační značky ztěžuje identifikaci a v mnoha případech znemožňuje chránit zájem společnosti na bezpečnosti silničního provozu. Tak tomu může být u kamerových systémů, které snímají auto pouze zepředu (např. radary měřící rychlost vozidla), případně u čerpací stanice, odkud řidič odjede bez placení, či u dopravních nehod. I v případě, že by zařízení umělo pořizovat fotografie či záznam vozidla zezadu, by byl problém identifikovat, kdo auto skutečně řídil. Nelze sice vyloučit, že výjimečně dojde i k situaci, že registrační značka spadne bez zanedbání povinností řidiče zcela náhodou během jízdy a řidič tuto skutečnost zjistí až při silniční kontrole, ale v takovém případě je tuto nahodilou událost důvěryhodným způsobem prokázat (svědecká výpověď, fotodokumentace apod.). Z dokumentů založených ve správním spisu je však zřejmé, že v případě žalobce se o nahodilou událost před kontrolou policie nejednalo, resp. žádné tvrzení v tomto smyslu správními orgány neposkytl.
16. Na základě výše uvedeného soud žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci úspěšný nebyl, náhrada nákladů řízení mu proto nenáleží. Žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní

soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 21. 9. 2022

Mgr. Kamil Tojner v. r.

soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.